

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลย
ในคดีอาญา พ.ศ.2544

พระราชบัญญัติ

ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

พระ ราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิตหรือร่างกายหรือจิตใจเนื่องจากการ กระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น

“จำเลย” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกฟ้องต่อศาลว่าได้กระทำความผิดอาญา

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ผู้เสียหายมีสิทธิได้รับ เพื่อตอบแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากหรือเนื่องจากการกระทำความผิดอาญา ของผู้อื่น

“ค่า ทดแทน” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่จำเลยมีสิทธิได้รับ เนื่องจากการตกเป็นจำเลยในคดีอาญา และถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี และปรากฏว่าค่าพิพาทจนถึงที่สุดในคดีนั้นพึงเป็นยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้ กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่ เป็นความผิด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยใน คดีอาญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และ ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและ ค่าใช้จ่ายในคดีอาญา

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า พนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ หรืออัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้ บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้เสียหายหรือจำเลยพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้เสียหายหรือจำเลยถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย แล้วแต่กรณี ให้สิทธิในการเรียกร้องและการรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย ตกแก่ทายาทซึ่งได้รับความเสียหายของผู้เสียหายหรือจำเลยนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน
และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนกรมพระชนรมณูญ ผู้แทนกรมราชทัณฑ์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนสภาพนาความ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีอีกห้าคน เป็นกรรมการ ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแพทย์ ด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยด้านละ หนึ่งคน

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคน ก็ได้

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอนุมัติค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย และจำเลยในคดีอาญา ตลอดจนการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติแทนได้

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ใน การประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ ที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติ ในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ในการประชุมของคณะกรรมการให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
(๒) รับคำขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเสนอต่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่นหรือบุคคลใด ๆ เพื่อขอทราบข้อเท็จจริงหรือความเห็นเกี่ยวกับการขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย

(๔) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย

(๕) กระทำกิจการตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงยุติธรรมอาจแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งมีคุณวุฒิ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อให้มีอำนาจดำเนินคดีหรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่กระทรวงยุติธรรมมอบหมายก็ได้ และให้แจ้งศาลทราบ

การดำเนินคดีตามมาตรานี้ ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

หมวด ๔

การจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญา

มาตรา ๑๗ ความผิดที่กระทำต่อผู้เสียหายอันอาจขอรับค่าตอบแทนได้ต้องเป็นความผิดตามรายการที่ระบุไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๗ ได้แก่

(๑) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ

(๒) ค่าตอบแทนในกรณีและผู้เสียหายถึงแก่ความตาย จำนวนไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ค่าขาดประโยชน์ที่ทำได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ

(๔) ค่าตอบแทนความเสียหายอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้เสียหายได้รับค่าตอบแทนเพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิด และสภาพความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ รวมทั้งโอกาสที่ผู้เสียหายจะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย

มาตรา ๑๕ หากปรากฏในภายหลังว่าการกระทำที่ผู้เสียหายอาศัยเป็นเหตุในการขอรับค่าตอบแทนนั้นไม่เป็นความผิดอาญาหรือไม่มีกรกระทำเช่นนั้น ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ผู้เสียหายคืนค่าตอบแทนที่ได้รับไปแก่กระทรวง ยุติกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕

การจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๒๐ จำเลยที่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ต้อง

(๑) เป็นจำเลยที่ถูกดำเนินคดีโดยพนักงานอัยการ

(๒) ถูกคุมขังในระหว่างการพิจารณาคดี และ

(๓) ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดและมีการถอนฟ้องในระหว่างดำเนินคดี หรือปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าจำเลยนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด

ใน คดีที่มีจำเลยหลายคน จำเลยคนใดถึงแก่ความตายก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด และคณะกรรมการเห็นสมควรจ่ายค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยอื่นที่ยังมีชีวิตอยู่ถ้าเป็นเหตุอยู่ในลักษณะคดี จำเลยที่ถึงแก่ความตายนั้นมีสิทธิได้รับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราช บัญญัตินี้ได้ด้วย

มาตรา ๒๑ การกำหนดค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๒๐ ให้กำหนดตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ค่าทดแทนการถูกคุมขัง ให้คำนวณจากจำนวนวันที่ถูกคุมขังในอัตราที่กำหนดไว้ สำหรับการกักขังแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ หากความเจ็บป่วยของจำเลยเป็นผลโดยตรงจากการถูกดำเนินคดี

(๓) ค่าทดแทนในกรณีที่จำเลยถึงแก่ความตาย และความตายนั้นเป็นผลโดยตรงจากการถูกดำเนินคดี จำนวนไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๔) ค่าขาดประโยชน์ที่หาได้ในระหว่างถูกดำเนินคดี

(๕) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินคดี

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว

ใน กรณีที่มีคำขอให้ได้รับสิทธิที่เสียไปอันเป็นผลโดยตรงจากคำพิพากษานั้นคืน การสั่งให้ได้รับสิทธิคืนตามคำขอดังกล่าว ถ้าไม่สามารถคืนสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดเช่นว่านั้นได้ ให้คณะกรรมการกำหนดค่าทดแทนเพื่อสิทธินั้นให้ตามที่เห็นสมควร

คณะ กรรมการอาจกำหนดให้จำเลยได้รับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายเพียงใดหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งคดี ความเดือดร้อนที่จำเลยได้รับ และ โอกาสที่จำเลยจะได้รับการชดเชยความเสียหายจากทางอื่นด้วย

หมวด ๖

การยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ และการอุทธรณ์

มาตรา ๒๒ ให้ผู้เสียหาย จำเลย หรือทนายทซึ่งได้รับความเสียหายที่มีสิทธิขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการ ณ สำนักงาน ตามแบบที่สำนักงานกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายได้รู้ถึงการ กระทำ ความผิด หรือวันที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนฟ้องเพราะปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าจำเลยมิ ได้เป็นผู้กระทำความผิด หรือวันที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดในคดีนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิด หรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้เสียหาย จำเลย หรือทนายทซึ่งได้รับความเสียหายเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล ผู้บุพการี

ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยา หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นหนังสือจากผู้เสียหาย จำเลย หรือทายาทซึ่งได้รับความเสียหาย แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายแทนได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำขอ และวิธีพิจารณาคำขอ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำ วินิจฉัย คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การ ยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ผู้อุทธรณ์จะยื่นต่อสำนักงานหรือศาลจังหวัดที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขต เพื่อส่งให้แก่ศาลอุทธรณ์ก็ได้ และให้ถือว่าเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว

ใน การวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ศาลอุทธรณ์มีอำนาจไต่สวนหลักฐานเพิ่มเติม โดยสืบพยานเอง หรืออาจแต่งตั้งให้ศาลชั้นต้นตามที่เห็นสมควรทำแทนก็ได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สอบปากคำผู้ยื่นคำขอเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตามคำขอ

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมา เพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดยื่นคำขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่าย โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จเกี่ยวกับการขอรับค่าตอบแทน ค่าทดแทน หรือค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งหนังสือตอบหนังสือสอบถาม เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ในวาระเริ่มแรก ให้กระทรวงยุติธรรมกำหนดให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ดำเนินการในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานจนกว่าจะตั้งสำนักงานแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข

The Criminal Compensation Laws of Japan

The Criminal Compensation Law of Japan

(Requisites for compensation)

Article 1. In case any person who has been acquitted by a decision renders in the ordinary procedure, the retrial proceedings, or the procedure of extraordinary appeal as stipulated in the Code of Criminal Procedure (Law No. 131 of 1948), had been placed under arrest, or detention in pendency according to the said Code, the Juvenile Law (Law No. 168 of 1984), or the Economic Investigation Agency Law (Law No. 206 of 1948), he may claim against the Government for the compensation for such arrest or detention.

2. In case any person who has been rendered a decision of “not guilty” in the appeal after the recovery of right to appeal, the retrial proceedings, or the procedure of extraordinary appeal, has already suffered the penalty imposed by the original judgment, or has been confined pursuant to the provisions of Article 11 paragraph 2 of the Penal Code (Law No. 45 of 1907), he may claim against the Government for the compensation for such execution of penalty or confinement.

3. Arrest under a writ of commitment as prescribed in Article 484 to Article 486 inclusive of the Code of Criminal Procedure (including case wherein these provisions apply *mutatis mutandis* under Article 505 of the said Code), detention pursuant to the provision of Article 481 paragraph 2 of the said Code (including cases wherein this provision applies *mutatis* under Article 505 of the said Code), and arrest and detention under a warrant of arrest pursuant to Article 41 of the Offenders Rehabilitation Law (Law No. 142 of 1949) or Article 10 of the Law for Probationary Supervision of Persons under Suspension of Execution of Sentence (Law no. 58 of 1954), shall be deemed to be the execution of penalty of the confinement for death penalty, in regard to the application of provisions of the preceding paragraph.

(Claim for compensation by successor)

Article 2. In case a person entitled to claim the compensation in accordance with the provisions of the preceding Article died without making such claim, his successor may make such claim for the compensation.

2. In case a decision of “not guilty” in the retrial proceedings, or the procedure of extraordinary appeal has been rendered, to the person who already died, such decision of “not guilty” shall be deemed to be rendered at the time of his death in regard to the claim for compensation.

(Case not compensated)

Article 3. The whole or a part of the compensation may, at the proper discretion of the court, be denied in the following cases :

1. Where it is deemed that the person in question has come to be prosecuted, arrested, detained by making false confession for the purpose of misleading investigations or trials, or by forging other evidences for such conviction;
2. Where he has been rendered a decision of “not guilty” for a portion of his concurrent offenses, but convicted in others by decision.

(Substance of compensation)

Article 4. With regard to the compensation for arrest or detention the amount of compensation at the rate of not less than 1,000 yen nor more than 1,400 yen shall be paid according to the number of days thereof, except for the cases as provided for in the preceding Article and paragraph 2 of the cases as provided for in the preceding Article and paragraph 2 of the execution of imprisonment with or without forced labor, or penal detention, or confinement for death penalty.

2. The court shall, when determining the amount of compensation as stipulated in the preceding paragraph, take into consideration the kind of physical restraint and the length thereof, damages on property of the person in question, loss of benefits which were to be obtained by him, his spiritual suffering and physical injuries as well as the existence or non-existence of the intention or negligence on the part of the police, prosecution or judicial authorities, and all other circumstances.

3. With regard to the compensation for the execution of death penalty, the court shall pay such amount of compensation within the limit of 15,000,000 yen as the court may deem reasonable: Provided that, in case damages on property caused by the death of the person in question have been proved, the amount of compensation shall be within the amount of the above damages plus 15,000,000 yen.

4. The court shall, when determining the amount of compensation as mentioned in the preceding paragraph, take into consideration, in addition to the amount of damages proved under the provision to the same paragraph, the age, health, earning capacity of the person in question and other circumstances.
5. With regard to the compensation for the execution of fine or minor fine, the compensation equivalent to the amount of fine or minor fine already collected plus the amount computed at the rate of five percent per annum for the period from the next day of the collected thereof to the day of the ruling on compensation shall be paid. In case detention in a working place has been executed, the provisions of paragraph 1 shall apply *mutatis mutandis*.
6. With regard to the compensation for the execution of confiscation, the confiscated articles shall, if not disposed of, be returned, and in case the confiscated articles have already been disposed of, the compensation equivalent to the current price thereof shall be paid, and as to the forfeit already collected, the compensation equivalent to the amount of the forfeit plus the amount computed at the rate of five percent per annum for the period from the next day of the collection thereof to the day of the ruling on compensation shall be paid.

(Relation with compensation for damages)

Article 5. This Law shall not preclude any person entitled to receive compensation from claiming for compensation for damages in accordance with the provisions of the State Redress Law (Law No. 125 of 1947), and other laws.

2. In case the person entitled to receive compensation has been compensated for damages on the same cause by virtue of other laws, no compensation shall be paid if such compensation for damages is equal to or exceeds the amount of compensation to be paid under this Law. In case such compensation for damages is less than the amount of compensation to be paid under this Law, the amount of compensation shall be determined by subtracting the amount of compensation for damages therefrom.
3. In case a person entitled to receive compensation for damages under other laws has already been compensated in accordance with this Law for the same cause, the court shall fix the amount of such compensation for damages by subtracting the amount compensated therefrom.

(Competent court)

Article 6. Application for compensation shall be made to the court rendering the decision of “not guilty.”

(Period of application for compensation)

Article 7. Application for compensation shall be made within three years from the day on which a decision of “not guilty” has become final and conclusive.

(Substantiation of successor)

Article 8. In case the successor makes application for compensation, he shall submit data sufficient to make credible his relationship with the person in question and existence or non-existence of other successor or successors in the same rank.

(Application by proxy for compensation)

Article 9. Application for compensation may be made by proxy

(Application for compensation by successor in the same rank)

Article 10. In case there exist two or more successors in the same rank entitled to make application for compensation, the application therefore made by any of them shall be deemed to have been made for the whole amount on behalf of all.

2. In the case of the preceding paragraph, the successors other than the person who made the application may participate in the proceeding as joint applicants.

(Notification to successor in the same rank)

Article 11. Upon receipt of an application for compensation from a successor or successors, the court shall, when becoming aware of the fact that there are other successors in the same rank, forthwith notify such successors in the same rank to the effect that an application for compensation has been filed.

(Cancellation of application for compensation by successors in the same rank)

Article 12. In case there exist two or more successors in the same rank entitled to make application for compensation, the person who has applied for compensation cannot cancel his application without the consent of the other successors.

(Effect of cancellation of application for compensation)

Article 13. In case a person applied for compensation cancels his application, he cannot apply again for compensation.

(Decision on application for compensation)

Article 14. The court shall, when an application for compensation is submitted, make ruling thereon after seeking the opinion of the public prosecutor and the applicant. The transcript of such ruling shall be served upon the public prosecutor and the applicant.

(Ruling on turning down of application for compensation)

Article 15. In case the procedure for compensation taken is in contravention of the forms as prescribed in laws or ordinances, and cannot be corrected, or the applicant does not comply with the order for correction by the court or an application for compensation was made after the expiration of the period as stipulated in Article 7, the court shall make a ruling to turn down the application.

(Ruling for compensation or dismissal of application)

Article 17. In case there are two or more successors in the rank entitled to make application for compensation, such ruling as mentioned in the preceding Article made to any one of them shall be deemed to have been rendered to all the members therein.

(Interruption or taking over of proceedings for application for compensation)

Article 18. In case the person the person who applied for compensation dies, or loses the status of a successor in the course of the proceedings, and there is no other applicant, the proceedings therefore shall be interrupted. In this case, the success proceedings within two months.

2. With regard to the person entitled to take over the proceedings in accordance with the provisions of the preceding paragraph and know to the court, the court shall notify him to the effect that he may take over the proceedings within the period as stipulated in the said paragraph.
3. The court shall, in case an application for taking over the proceeding has not been filed within the period as specified in paragraph 1 above, turn down the application for compensation by a ruling.

(Immediate Kokoku-appeal or objection)

Article 19. The applicant or any successor thereof in the same rank may make the immediate Kokoku-appeal with regard to the ruling as provide for in Article 16; Provided that, if the court that has made a ruling is a High Court, an application for objection may be filed with the said High Court.

2. In regard to the ruling made on the immediate Kokoku-appeal or the objection as mentioned in the preceding paragraph, a Kokoku-appeal may, in case there exist such causes as set forth in each item of Article 405 of the Code of Criminal Procedure, be made especially to the Supreme Court.
3. The provision of Article 9 to Article inclusive, and of Article 17 and the preceding Article shall apply mutatis mutandis in the cases of the preceding two paragraphs.

(Application for payment of compensation)

Article 20. The application for payment of compensation shall be made to the court that has rendered such ruling in favor of compensation.

2. In case there are two or more persons entitled to receive the payment of compensation, an application for payment of compensation filed by any one of them shall be deemed to have been made for the whole amount on behalf of the persons who obtained such ruling in favor of compensation.
3. The provisions of Article 11 shall apply mutatis mutandis in such cases as the court has received an application for payment of compensation.

(Effect of payment of compensation)

Article 21. In case there are two or more persons entitled to receive the payment of compensation, the payment thereof made to any one of them be deemed to have made for all.

(Prohibition of transfer or attachment of right to claim)

Article 22. Right to claim for compensation shall not be transferred, nor be attached. The same shall also apply to the right to claim for the payment of compensation.

(Mutatis mutandis application)

Article 23. Unless as otherwise prescribed in this Law, the provisions of the Code of Criminal Procedure shall apply mutatis mutandis to the ruling, immediate Kokoku-appeal, objection, and Kokoku-appeal as specified in Article 19 paragraph 2 in this Law. As to the period, the same shall apply thereto.

(Publication of ruling on compensation)

Article 24. The court shall in case the ruling on compensation has become final and conclusive, forthwith make public its gist in the Official Gazette and in not more than three different kinds of newspapers chosen by the applicant for more than once on each occasion upon application of the person who obtained such ruling.

2. Such application as mentioned in the preceding paragraph shall be made within two months after the ruling in favor of compensation has become final and conclusive.
3. In case such publication as mentioned in paragraph 1 above has been made, the application as stipulated in the said paragraph shall not be made again.
4. The provision of the preceding three paragraph shall apply mutatis mutandis in cases wherein the ruling on the dismissal of the application for compensation by the reasons as provided for in the former part of Article 5 paragraph 2 has been become final and conclusive.

(Compensation in the case of acquittal or dismissal of public prosecution)

Article 25. Any person who obtained the decision of acquittal or dismissal of public prosecution as prescribed in the Code of Criminal Procedure may, in case there exist sufficient causes to believe that the decision of “not guilty” should have been rendered if there had been no reasons to render the decision of acquittal, or dismissal of public prosecution, apply to the Government of penalty or the confinement for death penalty.

2. With regard to the compensation as prescribed in the preceding paragraph, the provisions concerning the compensation for persons who obtained the decision of “not guilty” shall apply *mutatis mutandis*. The same shall also apply to the publication of ruling in favor of compensation.

(Compensation in the case of extradition of fugitive offenders)

Article 26. In case Japan has requested a foreign country for the extradition of fugitive offender in accordance with an extradition treaty, the arrest or detention executed by that country for the extradition

ภาคผนวก ก

The Regulation for suspect's Compensation of Japan

The Regulations for Suspect's Compensation of Japan

The following is enacted as the Regulations for Suspect's Compensation:

The Regulations for Suspect's Compensation

(General provision)

Article 1. Compensation in criminal cases to the persons who have been arrested or detained as suspects shall be governed by these Regulations.

2. These Regulations shall be implemented in a rational manner, in the spirit of respecting human rights and in the light of individual circumstances.

(condition for compensation)

Article 2. If, in a case where prosecution has not been instituted against a person arrested or detained as a suspect, there are sufficient reasons to believe that he has not committed a crime, a public prosecutor shall compensate for his arrest or detention.

(Extent of compensation)

Article 3. Compensation shall be made by giving the person in question a sum of money computed at not less than 1,000 yen or more than 4,100 yen for each day spent under arrest or in detention.

(Case in which procedural step for compensation may be taken)

Article 4. The procedural steps for making compensation may be taken in the following cases: (1) in a case where public prosecution has not been instituted against a person who was arrested or detained as a suspect, under the principal clause of the decision of non-prosecution as prescribed in paragraph 2 of Article 70 of the Regulations regarding Case Business (Ministry of Justice Instruction "Keiji" No. 10,1963) which reads "non-constitution of crime" or "no suspicion of crime";

- (2) if, in case where, besides the cases mentioned in the preceding paragraph, public prosecution has not been instituted against a person who was arrested or detained as a suspect, there are sufficient reasons to believe that he has not committed a crime;
- (3) in case where an application for compensation has been made.

(Criteria for determining the sum of compensation)

Article 4-2. The Sum of compensation shall be determined, after due consideration of the type of the physical restraint undergone and its duration and the property loss suffered by the person in question, the loss of benefits which might otherwise have accrued to him, the mental suffering which he underwent and all other circumstances.

(Cases in which compensation may be denied in whole or in part)

Article 4-3. Compensation may be denied in whole or in part in the following cases:

- (1) in case where the act of the person in question does not constitute a crime because of the reasons mentioned in Article 39 through Article 41 of the Penal Code;
- (2) in cases where it is considered that the person in question has come to be arrested or detained because he has made a false confession or fabricated other evidence of guilt for purpose of bringing about an erroneous investigation or judgment;
- (3) in cases where any other fact involving him which has been investigated during the period of his arrest or detention constitutes a crime;
- (4) in cases where the person in question express his intention to decline the compensation in advance or where there are found other special circumstances.

(Public prosecutor in charge)

Article 5. A decision awarding compensation shall be made by a public prosecutor of the public prosecutors office to which the public prosecutor who has not instituted public prosecution belongs. However, if that public prosecutors office is a Local Public Prosecutors Office, such decision shall be made by a public prosecutor of the District Public Prosecutor Office superior to it.

(Decision regarding compensation)

Article 6. In a compensation case, decision shall be made as to the necessity for awarding compensation and the sum of compensation. In this regard, a written decision on compensation shall be prepared.

2. In case where a decision awarding compensation has been made or where a decision not to award compensation has been upon receipt of an application for compensation, the person who is to receive the compensation or the applicant shall be notified of the gist of such decision.

(Time limit for receiving compensation)

Article 7. If the person who is to receive the compensation fail to apply for receiving the compensation within six months after he received the notification under the preceding Article, the compensation shall not be given to him.

(Making compensation public)

Article 8. If the person who has received compensation applies for making public the fact of compensation, the gist of the decision on compensation shall be made public by means of publishing it in the Official Gazette and one newspaper deemed appropriate or in either of them.

ภาคผนวก ง

Criminal Compensation Act of republic of Korea

CRIMINAL COMPENSATION ACT

Act No. 494, Aug. 13, 1958

Amended by Act No. 1121, Aug. 13, 1962

Act No. 1868, Jan. 16, 1967

Act No. 2787, Dec. 15, 1975

Act No. 3465, Dec. 17, 1981

Act No. 3956, Nov. 28, 1987

Act No. 4935, Jan. 5, 1995

Act No. 8435, May 17, 2007

Article 1 (Requisites for Compensation)

(1) In case any person who has been acquitted by a decision of not guilty in the ordinary procedure, the retrial proceedings or extraordinary appeal procedure as stipulated in the Criminal Procedure Act, has been placed under detention in pendency, one may claim to the State for the compensation for such detention in accordance with this Act. <Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

(2) In case any person who has been acquitted by a decision of not guilty in the appeal after the recovery of right to appeal, the retrial proceedings or the procedure of extraordinary appeal, had been placed under detention or had been executed the penalty by the original judgment, he may claim for the compensation for such detention or execution of sentence.

(3) The custody as prescribed in Article 470 (3) of the Criminal Procedure Act and arrest as prescribed in Articles 473 to 475 of the said Act shall be deemed as detention or execution of sentence for the purpose of applying the provisions of Paragraph (2).<Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

Article 2 (Claim for Compensation by Heir)

(1) In case a person, who may claim compensation under Article 1, has died without making the claim, his heir may claim it.

(2) In case a person died before one is found not guilty in trial procedure or extraordinary appeal procedure, it shall be regarded, in a claim for compensation, that the judgment was rendered not guilty when he died.

<Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

Article 3 (Cases of Requiring no Compensation)

In the cases falling under any of the following Subparagraphs, the court may dismiss on part or all of the claim for compensation at its own discretion:

1. In case judgment of not guilty is delivered in accordance with Article 9 and Article 10 (1) of the Criminal Act;

2. In case it is recognized that a defendant has been indicated, detained in pendency or has received judgment of guilty through his making a false confession or making evidence for judgment of guilty, in order to induce misjudgment in the course of investigation or trial; and

3. In case a defendant has received, with one judgment of court, judgment of not guilty upon one of the concurrent crimes, while judgment of guilty upon the other of the concurrent crimes.

Article 4 (Contents of Compensation)

(1) In case of compensation for detention, compensation at the rate of 5,000 Won or more but not more than the amount determined by the Presidential Decree per day on the basis of the number of such days shall be issued. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967; Act N o. 2787, Dec. 15, 1975; Act N o. 3465, Dec. 17, 1981; Act N o. 3956, N ov. 28, 1987>

(2) When the court has to calculate the amount of compensation under Paragraph (1), it shall take into consideration kinds and length of detention, damage of proprietary nature, loss of possible advantage, mental suffering, physical injury, intent or fault of the police, the prosecution, the court and other agencies, and all other circumstances.

(3) In case the defendant has been executed, in addition to compensation for the detention before the execution, not more than thirty million Won as determined by the court, taking into consideration all the circumstances, shall be issued, provided that in case the amount of damage of proprietary nature resulting from the death of the defendant has been certified, the amount, too, shall be compensated. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967; Act N o. 2787, Dec. 15, 1975; Act N o. 3465, Dec. 17, 1981>

(4) In case of compensation of the execution of fine or minor fine, in addition to the fine or minor fine already collected, the amount calculated at the statutory rate of interest under Article 379 of the Civil Act for the number of dates from the next date of collection date thereof to the date of determining compensation shall be paid. <Amended by Act No. 3465, Dec. 17, 1981>

(5) In case of compensation for the execution of detention in workhouse, the provision of Paragraph (1) shall be applied mutatis mutandis.

(6) In case of compensation for execution of confiscation, the items confiscated shall be returned; in case the items has already been disposed of, the price of the items at the time of determining the compensation shall be paid; and in case of compensation for the money collected in addition, the amount calculated at the statutory rate of interest under Article 379 of the Civil Act for the number of dates from the next date of collection date thereof to the date of determining compensation shall be paid. <Amended by Act No. 3465, Dec. 17, 1981>

Article 5 (Relations to Compensation for Damages)

(1) This Act shall not prohibit those persons who are to receive compensation under this Act from claiming compensation for their damages in accordance with the provisions of other Acts. <Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

(2) In case those persons, who are to receive compensation under this Act, have received compensation for damages in accordance with the provisions of other Acts, for the same cause, when the amount of the compensation for damages equals or exceeds that of the compensation under this Act, the compensation under this Act shall not be paid. In case the amount of the compensation for damages is less than that of the compensation under this Act, the

amount of the compensation under this Act shall be determined, deducting the amount of the compensation for damages. <Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

(3) In case those persons, who are to receive compensation for damages in accordance with the provisions of other Acts, have received compensation under this Act, for the same cause, the amount of the compensation for damages shall be determined, deducting the amount of the compensation under this Act. <Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

Article 6 (Competent Court)

The claim for the compensation shall be lodged in the court which has passed judgment of not guilty.

Article 7 (Period of Claim for Compensation)

Claim for compensation shall be made within one year from the date when the judgment of not guilty became final.

Article 8 (Methods of Claim for Compensation)

(1) In order to claim for the compensation, a written claim for the compensation, a copy of the written judgment, and a certificate showing that the judgment is final, shall be submitted to the court.

(2) In the written claim, the following items shall be stated: <Amended by Act N o. 2787, Dec. 15, 1975; Act N o. 8435, May 17, 2007>

1. Claimant s original domicile, domicile, name and date of birth; and
2. Facts, i.e. the cause for the claim and the amount.

Article 9 (Presumptive Proof of Heir)

In case the heir claims for the compensation, one shall submit credible evidence establishing his relations with the principal and the existence of heir of the same rank.

Article 10 (Claim for Compensation by Proxy)

The claim for compensation may be made by proxy.

Article 11 (Effect of Claim for Compensation by Heir)

(1) In case there are several heirs of the same rank who may claim for the compensation, when one of the heirs has claimed for the compensation, it shall be regarded that one has made the claim for all other heirs. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

(2) In case of Paragraph (1), those heirs other than the claimant may participate in the claim procedures as joint claimants.

(3) In case the court has learned that, in case of Paragraph (1), there are other heirs of the same rank who may claim for the compensation, the court shall immediately inform all other heirs that the claim has been filed.

Article 12 (Cancellation of Claim for Compensation)

(1) In case there are several heirs of the same rank, the heir who has made the claim shall not cancel the claim without consent of all other heirs.

(2) In case the claim has been cancelled, those persons who have the right to claim compensation shall not claim again.

Article 13 (Trial of Claim for Compensation)

(1) Claim for compensation shall be tried in a collegiate body of the court.

(2) With regard to claim for compensation, the court shall make decisions after hearing opinions of the public prosecutor concerned and claimants.

(3) The exemplified copies of the decisions under Paragraph (2) shall be sent to the public prosecutor concerned and claimants.

Article 14 (Matters to be Investigated ex officio)

With regard to the cause of claim for compensation, i.e., days of detention or contents of execution of sentence, the court shall conduct an investigation ex officio.

Article 15 (Decisions to Reject Claim for Compensation)

In case procedures for claim are in violation of the forms as prescribed in laws and regulations and cannot be corrected and supplemented, in case the claimant does not comply with the correction and supplement order by the court or in case the claim has been made after the lapse of the period under Article 7, the court shall dismiss the claim.

Article 16 (Decisions to Compensate or Dismiss Claims)

(1) In case the claim for compensation is reasonable, a decision of compensation shall be made.

(2) In case the claim for compensation is not reasonable, a decision to dismiss the claim shall be made.

Article 17 (Effect of Decision)

In case there are several heirs of the same rank, the decision under Article 16 upon one of them shall be regarded as having been made upon all the heirs. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

Article 18 (Interruption and Succession of Claim for Compensation)

(1) If a person who has claimed compensation dies or loses status of heir during the proceedings of claim for compensation, and there is no other claimant, the proceedings shall be interrupted.

(2) In case of Paragraph (1), the heir of the person who claimed the compensation or the heir of the same rank of such claimant, may succeed as claimant to the proceedings of the claim within two months.

(3) Toward those persons who have the right to succeed as claimants to proceedings under Paragraph (2) and who are determined as such by the court, the court shall without delay notify them that they succeed as claimants to the proceedings within the period under Paragraph (2).

(4) In case no request has been made by any claimant to succeed to the proceedings within the period under Paragraph (2), the court shall make a decision to reject the claim.

Article 19 (Appeal)

- (1) No appeal shall be lodged against the decision of compensation.
- (2) Immediate appeal (hanggo) may be lodged against the decision to dismiss the claim for compensation.

Article 20 (Request for Payment of Compensation)

(1) Any person who intends to request payment of compensation shall submit a written request for payment of compensation to the Public Prosecution Administration corresponding to the court which has made the decision on the compensation. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

(2) The court s written decision on the compensation shall be attached to the written request.

(3) If a request for payment of compensation is not made within one year after the written decision on the compensation was delivered, the right thereof shall be lost. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

(4) In case there are several persons who have the right to receive the payment of the compensation, the request for payment of compensation made by one of them shall be regarded as having been made for all the persons.

<Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

Article 21 (Effect of Payment of Compensation)

In case there are several persons who have the right to receive compensation, the payment of the compensation to one of them shall have the effect to all the persons. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

Article 22 (Prohibition of Transfer and Seizure of Claim)

The claim for compensation shall not be transferred nor be seized. This provision shall also apply to the right for payment of compensation. <Amended by Act No. 1868, J an. 16, 1967>

Article 23 (Applicable Provisions)

With regard to the decisions and immediate appeal under this Act, the provisions in the Criminal Procedure Act shall be applicable mutatis mutandis unless otherwise specified in this Act. With regard to period, it shall be the same. <Amended by Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

Article 24 (Public Notice of Decisions on Compensation)

(1) When decisions on compensation become final, the court shall make public notice of them within two weeks by publishing the gist of the decisions in the official gazette. In such case, when requested by the person who has been rendered decision on compensation, the court shall make public notice of the gist of the decisions in more than two kinds of daily newspaper chosen by such applicant, one time respectively, and shall make such public notice within thirty days after the date of request. <Amended by Act N o. 3465, Dec. 17, 1981>

(2) When a decision to dismiss claim for compensation has become final by the reason stipulated in former part of Article 5 (2),, the provisions of Paragraph (1) shall be applicable mutatis mutandis.

Article 25 (Cases of Judgment of Acquittal, etc.)

(1) Those, who have received judgment of acquittal or dismissal of prosecution in accordance with the provisions of the Criminal Procedure Act, may claim compensation for the detention, when, if there had not been causes enough for passing judgments of acquittal or dismissing prosecution, there would have been conspicuous causes for receiving judgment of not guilty.

(2) With regard to the compensation under Paragraph (1), the provisions concerning compensation for those who have received judgment of not guilty shall be applicable mutatis mutandis. With regard to the announcement of decisions on compensation, it shall be the same.

Article 26 (Compensation to Suspect)

(1) A person of those as suspects, of those under detention, who is subject to a disposition not to institute a public prosecution by a public prosecutor, may claim against the State for compensation for such detention (hereinafter referred to as suspect compensation), except in case where there is any cause to make the disposition not to institute a public prosecution after the detention, and the disposition not to institute the public prosecution is not final, or is made under Article 247 (1) of the Criminal Procedure Act. <Amended by Act No. 4935, Jan. 5, 1995>

(2) In cases which fall under any of the following Subparagraphs, suspect compensation may not be made totally or in part:

1. In case where it is recognized that a suspect has been placed under detention through his making of a false confession or fabricating evidence for judgment of guilty in order to induce misjudgment in the course of investigation or trial;

2. In case where the investigation upon another fact has proceeded against a suspect in the course of detention and that fact constitutes offense; an

3. In case where there are special circumstances that if the compensation were made, it would be contrary to good morals or other public order.

(3) In order to examine and determine a decision on the matters concerning suspect compensation, the Suspect Compensation Council (hereinafter referred to as Council) shall be established in the District Public Prosecution Administration.

(4) The Council shall be placed under the direction and supervision of the Minister of Justice.

(5) The jurisdiction, organization, operation and other necessary matters of the Council shall be provided for by the Presidential Decree. [This Article Newly Inserted by the Act No. 3956, Nov. 28, 1987]

Article 27 (Claim, etc. for Suspect Compensation)

(1) A person who intends to demand the suspect compensation shall make the claim to the Council of the District Public Prosecution Administration to which the public prosecutor who made a disposition not to institute a public prosecution belongs (or to the Council of the District Public Prosecution Administration to which the Branch Office is attached in case the public prosecutor who made such a disposition belongs to such Branch Office of the District Public Prosecution Administration).

(2) A person who makes a claim to the Council for suspect compensation under Paragraph (1), shall submit the compensation application form together with the documents certifying the fact that a disposition not to institute a public prosecution has been made. <Amended by Act N o. 4935, J an. 5, 1995>

(3) Suspect compensation shall be claimed within one year from the date of having received notice of the public prosecutor s disposition not to institute a public prosecution.

(4) The administrative litigation may be filed against the decision of the Council on a claim for suspect compensation after the judgment of the Minister of Justice has been made.

[This Article N ewly I nserted by the Act N o. 3956, N ov. 28, 1987]

Article 28 (Applicable Provisions)

(1) The provisions of this Act concerning compensation to persons who are given verdicts of innocence shall be applicable mutatis mutandis within the scope not contrary to its nature except in cases that special provisions of this Act on suspect compensation are provided for.

(2) The provisions of this Act shall apply mutatis mutandis to compensation to persons who are given verdicts of innocence at military court or who receive a disposition not to institute a public prosecution by the prosecutor of the prosecution department of military court. In these cases, The Courts shall be deemed to be the Military Court , and similarly the Public Prosecution Administration shall be changed to the Prosecution Department of the Military Court , the Council to the District Council attached to the Special Council under Article 10 (2) of the State Compensation Act and the Minister of Justice to the Minister of National Defense. [This Article N ewly I nserted by Act N o. 3956, N ov. 28, 1987] Article 29 Deleted. <by Act N o. 3956, N ov. 28, 1987>

ADDENDA

Article 1

This Act shall enter into force as of January 1, 1959.

Article 2

The Criminal Compensation Act which has been effective in accordance with the Chosun Criminal Order shall be hereby repealed.

Article 3

With regard to those cases on compensation, whose causes took place before the enforcement of this Act, the previous Act shall apply.

ADDENDA <Act N o. 1121, Aug. 13, 1962>

(1) This Act shall enter into force as of the date of its promulgation.

(2) Persons who are given judgments of not guilty at courts-martial from May 16, 1961 to the date of the enforcement of this Act may claim compensation in accordance with this Act, provided that the claim of the compensation shall be made within six months from the date of the enforcement of this Act.

(3) The provisions of the Criminal Compensation Act shall apply mutatis mutandis to the persons who are given judgments of not guilty at the Revolutionary Court established in accordance with the Act on Organization of Revolutionary Court and Revolutionary Agency. (4) The claim of the compensation under the preceding Paragraph shall be made to the Supreme Court within six months from the date of the promulgation of this Act, and those claims made before the date of the promulgation of this Act shall be regarded to have been made in accordance with this Act.

ADDENDA <Act N o. 1868, J an. 16, 1967>

(1) (Enforcement Date) This Act shall enter into force as of the date of its promulgation.

(2) (Transitional Measures) With regard to the case by which a claim for compensation has been caused before the enforcement of this Act, the previous Act shall apply.

ADDENDA <Act N o. 2787, Dec. 15, 1975>

(1) (Enforcement Date) This Act shall enter into force at the expiration of ten days from the date of its promulgation.

(2) (Transitional Measures) With regard to the case by which a claim for compensation has been caused before the enforcement of this Act, the preceding examples shall apply.

ADDENDA <Act N o. 3465, Dec. 17, 1981>

(1) (Enforcement Date) This Act shall enter into force as of the date of its promulgation.

(2) (Transitional Measures) With regard to the case in which cause of claim for compensation has occurred before the enforcement of this Act, the previous provisions shall apply.

ADDENDA <Act N o. 3956, N ov. 28, 1987>

(1) (Enforcement Date) This Act shall enter into force as of February 25, 1988.

(2) (Transitional Measures) The compensations to have been claimed before the enforcement of this Act shall be made according to the previous provisions.

ADDENDA <Act N o. 4935, J an. 5, 1995>

(1) (Enforcement Date) This Act shall enter into force as of the date of its promulgation.

(2) (Transitional Measures) Any claim for compensation on which a decision of the Council as prescribed in Article 27 (4) is made, before this Act enters into force, shall be subject to the previous provisions.

ADDENDA <Act N o. 8435, M ay 17, 2007>

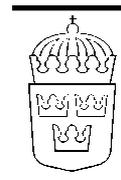
Article 1 (Enforcement Date)

This Act shall enter into force on January 1, 2008. (Proviso Omitted.)

Article 2 through Article 9 Omitted.

ภาคผนวก จ

Lag om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder

SFS 1998:714 Utkom från trycket
den 30 juni 1998**Lag****om ersättning vid frihetsberövanden och andra****tvångsåtgärder;**

utfärdad den 17 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut l föreskrivs följande.

1 § Denna lag gäller ersättning från staten för skador som orsakas av frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder.

2 § Den som har varit häktad på grund av misstanke om brott har rätt till ersättning,

1. om det meddelas frikännande dom, åtalet avvisas eller avskrivs eller förundersökningen avslutas utan att åtal väcks,

2. om det för en viss del av brottsligheten meddelas frikännande dom, åtalet avvisas eller avskrivs eller förundersökningen avslutas utan att åtal väcks, och det är uppenbart att frihetsinskränkningen inte skulle ha beslutats endast för den övriga brottsligheten,

3. om något brott i domen hänförs till en mildare straffbestämmelse och det är uppenbart att frihetsinskränkningen vid en sådan bedömning inte skulle ha beslutats,

4. om beslutet om frihetsinskränkning efter överklagande eller överprövning upphävs eller ersätts av ett beslut om en mindre ingripande åtgärd, eller

5. om beslutet om frihetsinskränkning undanröjs utan att det beslutas om ny handläggning.

Vad som sägs i första stycket gäller också den som på grund av misstanke om brott har varit anhållen under minst 24 timmar i sträck. Den som har utsatts för en sådan frihetsinskränkning har också rätt till ersättning, om beslutet om anhållande upphävs efter avslag på en häktningsframställning.

Vad som sägs i första stycket 1, 2, 4 och 5 gäller också den som på grund av misstanke om brott under minst 24 timmar i sträck har varit underkastad reseförbud eller anmälningsskyldighet, intagen för rättspsykiatrisk undersökning eller tagen i förvar av befälhavare på fartyg eller luftfartyg.

3 § Bestämmelserna i 2 § tillämpas också då någon på grund av en svensk myndighets efterlysning för brott eller begäran om anhållande eller utläm-

SFS 1998:714

ning för brott har varit utsatt för ett motsvarande frihetsberövande utomlands.

4 § Den som har avtjänat fängelsestraff, sluten ungdomsvård eller för- vandlingsstraff för böter har rätt till ersättning, om det efter överklagande eller anlitande av särskilt rättsmedel meddelas frikännande dom eller döms ut en mindre ingripande påföljd eller om den dom som har legat till grund för verkställigheten undanröjs utan beslut om ny handläggning. Detsamma gäller den som efter beslut av domstol enligt 31 kap. 3 § brottsbalken har varit intagen för rättspsykiatrisk vård.

5 § Den som har varit berövad friheten till följd av beslut vid myndig- hetsutövning utan att ha rätt till ersättning enligt 2–4 §§ har rätt till ersätt- ning, om det står klart att beslutet vilade på felaktiga grunder och därför var oriktigt.

6 § Den skadelidande har inte rätt till ersättning enligt 2–5 §§, om den skadelidande själv uppsåtligen har föranlett åtgärden.

Om den skadelidande har försökt undanröja bevis eller på annat sätt försvåra sakens utredning, eller om den skadelidande vid misstanke om brott har försökt undandra sig förundersökning eller lagföring, lämnas ersättning endast när det finns synnerliga skäl. Ersättning kan vägras eller sättas ned, om den skadelidandes eget be- teende har föranlett beslutet om frihetsinskränkning eller om det med hän- syn till övriga omständigheter är oskäligt att ersättning lämnas. Ersättning får dock inte vägras eller sättas ned enbart på den grunden att misstanke om brott kvarstår utan att skuldfrågan är klarlagd.

Om tiden för frihetsinskränkning har avräknats eller annars beaktats vid fastställande eller verkställighet av brottspåföljd, kan ersättningen sättas ned efter vad som är skäligt.

7 § Ersättning enligt 2–5 §§ lämnas för utgifter, förlorad arbetsförtjänst, intrång i näringsverksamhet och lidande.

8 § Den som åsamkas personskada eller sakskada genom våld som utövas med stöd av 10 § eller 23 § första stycket första meningen polislagen (1984:387), 2 kap. 17 § utökningsbalken eller 57 § tullagen (1994:1550) har rätt till ersättning, om den skadelidande inte har betett sig på ett sådant sätt att det varit påkallat att använda våld mot hans eller hennes person eller egendom.

9 § Anspråk på ersättning enligt denna lag får inte överlåtas innan ersätt- ningen blivit slutligt bestämd.

10 § Om ersättning betalas enligt denna lag och den ersättningsberätti- gade har rätt till skadestånd av någon annan, inträder staten i motsvarande mån i den ersättningsberättigades rätt.

11 § Den som har varit utsatt för en frihetsinskränkning på grund av misstanke om brott och fått ersättning enligt denna lag är skyldig att betala tillbaka det mottagna beloppet, om han eller hon senare döms för gärningen och till följd av domens innehåll inte skulle ha haft rätt till ersättning vid en prövning enligt 2 § 3. Återbetalningsskyldigheten får jämkas, om det finns särskilda skäl.

SFS 1998:714

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999, då lagen (1974:515) om ersättning vid frihetsinskränkning upphör att gälla.
2. Den nya lagen tillämpas även i fråga om åtgärder som har vidtagits före ikraftträdandet men inte har upphört före denna tidpunkt.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Dag Mattsson

(Justitiedepartementet)